

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.176 van 6 april 2004
in de zaak A.101.846/XIV-2674.**

In zake : XXX
 wonende te 1090 BRUSSEL,

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 24 december 1981 en van (beweerde) Sierraleoonse nationaliteit, op 16 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 6 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 6 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 11 februari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J.-P. VIDICK, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 13 oktober 2000 en verklaart zich vluchteling op 16 oktober 2000.

1.2. Op 6 november 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 februari 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Betrokkene werd verhoord op 26 januari 2001 op de zetel van het Commissariaat-generaal in de Engelse taal.

Betrokkene, die beweerde de Sierraleonse nationaliteit te bezitten en uit Freetown afkomstig te zijn, verklaarde dat de rebellen van het “RUF” (Revolutionary United Front) op 6 januari 1999 Freetown aanvielen. De rebellen drongen betrokkenes woning op Kissy Road binnen. Betrokkenes vader, M., werd verplicht met hen mee te gaan om te vechten. maar hij weigerde. Betrokkenes vader, evenals haar moeder, M., werden omgebracht door de rebellen en de woning werd in de as gelegd. Betrokkenes broer en zus werden door een groep rebellen meegenomen naar een voor haar onbekende bestemming. Ook betrokkene werd door een groep rebellen onder leiding van “Dennis Superman” meegenomen, naar een voor haar onbekende plaats. Vervolgens werd betrokkene meegenomen naar Makeni, alwaar zij werd bedreigd en een wapen diende te dragen. De rebellen vielen op een voor haar onbekende datum Freetown aan. Betrokkene slaagde erin om op 20 september 2000 in het woud te ontsnappen. Zij vluchtte naar een vriend van haar vader, M., in Freetown, aan wie ze haar situatie uitlegde. M. vond het te gevaarlijk voor betrokkene om in Freetown te blijven en trof de nodige regelingen opdat ze het land zou kunnen verlaten. Op 25 september 2000 ging zij in Freetown aan boord van een schip, dat op 13 oktober 2000 in België aanmeerde. Op 16 oktober 2000 vroeg zij asiel aan in België.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels omtrent betrokkene vermeende Sierraleoonse nationaliteit. Zo blijkt uit het verhoor in dringend beroep, dat betrokkene Freetown niet kent (alhoewel zij beweert uit Freetown afkomstig te zijn en er sedert haar geboorte permanent te hebben gewoond). Betrokkene weet immers niet voor het Commissariaat-generaal in welk(e) deel van Freetown (oost, west of centraal) Kissy Road (haar vermeende woon- en verblijfplaats) is gelegen (p.2, verhoorverslag Commissariaat-generaal).

Verder kent betrokkene voor het Commissariaat-generaal geen andere straten -buiten Kissy Road, First Street, Second Street, Third Street en Abacha Street- in Freetown (p.2, verhoorverslag Commissariaat-generaal) en kan zij voorvermelde straten niet situeren in Freetown; stelt zij onterecht dat First Street, Second Street en Third Street zijstraten van Kissy Road zijn (p.2, verhoorverslag Commissariaat-generaal); weet zij niet in welke straat "Saint Joseph's Primary School" (haar vermeende school) is gelegen (p.1, verhoorverslag Commissariaat-generaal); kent zij -buiten Kissy Road Market- geen andere markten in Freetown (p.1, verhoorverslag Commissariaat-generaal); stelt zij in strijd met de werkelijkheid dat Freetown in het centrum van haar vermeende land van herkomst is gelegen (p.3, verhoorverslag Commissariaat-generaal); is zij niet in staat uit te leggen wat de befaamde "Cotton Tree" is, noch kan zij de "Cotton Tree" in Freetown situeren (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal), weet zij evenmin waar het "Mammy Yoko-hotel" in Freetown is gelegen (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); kan zij de "Wilberforce Barracks", het postkantoor, het politiebureau, het "State House", en de Amerikaanse ambassade in Freetown niet situeren (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); heeft zij nog nooit van het "National Stadium" in Freetown gehoord (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); is zij niet in staat de naam van een ziekenhuis in Freetown te reproduceren, noch kan zij een ziekenhuis in Freetown situeren (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); weet (kent) zij evenmin de naam en de ligging van de gevangenis in Freetown (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal) en heeft zij nog nooit van "Mount Aureol" gehoord (p.6, verhoorverslag Commissariaat-generaal) (zie algemene geografische kaart van Sierra Leone, gedetailleerd stadsplan van Freetown en Lonely Planet, Travel and Survival Kit, West Africa, Sierra Leone, Hawthorn, Lonely Planet Publications, 1997).

Bovendien blijkt uit het verhoor in dringend beroep dat betrokkene geen antwoord kan geven op een aantal elementaire vragen met betrekking tot de geopolitieke, linguïstische en etnische specificiteit van Sierra Leone. Zo kent zij voor het Commissariaat-generaal - buiten het Krio - geen enkele Sierraleoonse taal of etnische groep en weet zij overigens niet tot welke etnische groep zij behoort (p.1, verhoorverslag Commissariaat-generaal); is zij -buiten Freetown, Makeni, Kambia en Lunsar- niet in staat de naam van een stad in Sierra Leone te reproduceren (pp.3 en 7, verhoorverslag Commissariaat-generaal); kent zij geen enkel(e) Sierraleoons gebergte of rivier (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); is zij niet in staat een politieke partij in Sierra Leone bij naam te reproduceren (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); stelt zij onterecht dat Gambia een buurland is van Sierra Leone (p.4, verhoorverslag Commissariaat-generaal); kent zij de etnie van president Kabbah niet, weet zij evenmin sedert wanneer hij president is, noch tot welke politieke partij hij zou behoren (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal); stelt zij verkeerdelijk dat "Superman" de leider is van de rebellen van het RUF (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal); heeft zij nog nooit van Johnny Paul Koroma gehoord (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal); kent zij de betekenis van de letterwoorden "SLPP", "CDF" en "AFRC" niet (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal); kent zij de naam van de luchthaven in Sierra Leone niet (p.5, verhoorverslag Commissariaat-generaal); heeft zij nog nooit van de "Kamajors" gehoord (p.6, verhoorverslag Commissariaat-generaal); stelt zij in strijd met de werkelijkheid dat Siaka Stevens een rebel is; weet zij niet wie Foday Sankoh is (p.6, verhoorverslag Commissariaat-generaal) en kent zij geen enkel dorp of stad in de buurt van Freetown (p.9, verhoorverslag Commissariaat-generaal) (zie algemene geografische kaart van Sierra Leone en "Mondes Rebelles, Afrique Occidentale, Sierra Leone", ed. Michalon).

Daarenboven beweert betrokkene tijdens het verhoor in dringend beroep het Krio te begrijpen, maar na een summier taaltest uitgevoerd door het Commissariaat-generaal op basis van een Krio-woordenlijst uit de Lonely Planet, Travel and Survival Kit., West Africa, Sierra Leone, Hawthorn, Lonely Planet Publications, 1997, en een Krio-woordenlijst waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat aan deze beweringen kan worden getwijfeld. Betrokkene blijkt immers slechts twee van de vijf door het Commissariaat-generaal voorgelezen Krio-woorden te begrijpen en te verklaren. Wanneer haar door het Commissariaat-generaal wordt gevraagd om negen Engelse woorden naar het Krio te vertalen, blijkt betrokkene slechts een keer de overeenkomstige Krio-uitdrukking te gebruiken. De uitdrukking "greetings", die betrokkene in het Krio vertaalde als "Ekushe", vormt een uitzondering, doch "Ekushe" is een uitdrukking voor "greetings", die ook in het Yoruba wordt gebruikt (een taal die in elk geval niet typisch is voor Sierra Leone, maar onder andere in Nigeria wordt gesproken) (pp.3 en 6, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie "Ethnologue, Languages of the Word", USA, Barbara F. Grimes en Paul Richards, "Fighting for the Rain Forest", 1996), blijkt nochtans dat de Krio-taal de omgangstaal (lingua franca) bij uitstek is in Sierra Leone, die door de leden van alle in Sierra Leone voorkomende

etnische groepen wordt gesproken, op voorwaarde dat ze er - zoals betrokkene overigens beweert - geboren en getogen zijn (p.1, verhoorverslag Commissariaat-generaal). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt heel duidelijk dat betrokkene de Belgische autoriteiten tracht te misleiden, door haar ware nationaliteit te verhullen. Bijgevolg kan er in het geheel ook geen geloof meer worden gehecht aan betrokkenes verklaringen voor de diverse Belgische asielinstanties en komen de motieven voor haar asielaanvraag volkomen op de helling te staan.

In het algemeen kan nog worden opgemerkt dat betrokkenes lage scholingsgraad geen afdoende verklaring is om haar gebrek aan elementaire kennis over haar vermeende land van herkomst te verantwoorden.

Verder legde betrokkene voor de diverse Belgische asielinstanties (Dienst Vreemdelingenzaken en Commissariaat-generaal) een aantal vage en incoherente verklaringen af die de geloofwaardigheid ervan in verdere mate ondermijnen. Zo verzekert zij tijdens het verhoor in dringend beroep een broer te hebben die, net als haar zus, door de rebellen naar een voor haar onbekende bestemming werd meegenomen (pp.2 en 7, verhoorverslag Commissariaat-generaal), terwijl zij dit feit in het geheel onvermeld liet voor de Dienst Vreemdelingenzaken en zelfs verklaarde slechts een zus te hebben (punten 32 en 42, verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, dd. 30 oktober 2000). Verder kan er geen geloof worden gehecht aan betrokkenes vermeende inlijving door de rebellen. Zo kent zij -buiten "Superman"- geen enkele naam van een rebel (p.7, verhoorverslag Commissariaat-generaal); is zij niet in staat Makeni te situeren en kent zij geen enkel dorp in de buurt van Makeni (p.7, verhoorverslag Commissariaat-generaal); weet zij evenmin waar in Makeni zij met de rebellen verbleef (p.7, verhoorverslag Commissariaat-generaal) en weet zij niet wanneer de dorpen Kambia en Lunsar door de rebellen werden aangevallen (p.7, verhoorverslag Commissariaat-generaal).

Betrokkenes verklaringen met betrekking tot haar reisweg zijn overigens ook weinig overtuigend. Zo dient er te worden vastgesteld dat zij geen enkel detail geeft met betrekking tot de organisatie en het verloop van de bootreis en het schip (naam schip, naam kapitein, vlag schip, aantal tussenhavens, aankomsthaven) waarmee zij naar België zou zijn gereisd (pp.8 en 9, verhoorverslag Commissariaat-generaal).

Betrokkene blijkt niet in het bezit te zijn van enig document dat de controle van haar reisweg en ware identiteit (en nationaliteit) mogelijk zou kunnen maken.

Tot slot brengt betrokkenes verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep geen ander element naar voor dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene bedrieglijk is. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 6 november 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."
(...).".

2. Overwegende dat verzoekster een enig middel afleidt uit "het misbruik van het recht, het ontbreken van waardering, de schending van de rechten van de verdediging van de asielaanvrager en het ontbreken van overeenstemmende motivatie";

Overwegende dat verzoekster niet uitlegt waaruit het rechtsmisbruik en de schending van de rechten van de verdediging bestaan, zodat dit onderdeel van het enig middel onontvankelijk is;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de bedrieglijkheid van verzoeksters asielaanvraag heeft besloten op grond van het geheel van motieven die integraal worden weergegeven onder punt 1.3. van huidig arrest en die samengevat als volgt luiden :

- er bestaan ernstige twijfels omtrent verzoeksters vermeende Sierraleonense nationaliteit. Uit het verhoor in dringend beroep blijkt dat zij FREETOWN niet kent en dat zij geen antwoord kan geven op elementaire vragen met betrekking tot de geopolitieke, linguïstische en etnische specificiteit van SIERRA LEONE. Bovendien beweert zij tijdens het verhoor dat zij “Krio” begrijpt (de omgangstaal bij uitstek in SIERRA LEONE), maar na een summiere taaltest, uitgevoerd op het Commissariaat-generaal aan de hand van een Krio-woordenlijst, blijkt dat aan deze bewering kan worden getwijfeld;
- verzoekster legt vage en incoherente verklaringen af omtrent de ontvoering van haar (vermeende) broer en haar vermeende inlijving door de rebellen. Dit ondermijnt in verdere mate de geloofwaardigheid van haar asielrelaas;
- verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar reisweg zijn weinig overtuigend daar zij geen details kan verschaffen over de organisatie en het verloop van de bootreis en over het schip waarmee zij naar BELGIË zou zijn gereisd;
- verzoekster is niet in het bezit van enig document dat de controle van haar reisweg en haar ware identiteit (en nationaliteit) mogelijk maakt;
- haar verzoekschrift in dringend beroep bevat geen ander element dat vermag de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen;

Overwegende dat verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal een redeneerfout heeft begaan door haar Sierraleonense nationaliteit in twijfel te trekken op grond van haar gebrekkige kennis van het “Krio”; dat uit de bestreden beslissing evenwel blijkt dat het motief van de Commissaris-generaal niet enkel steunt op verzoeksters gebrekkige kennis van het “Krio”, de omgangstaal bij uitstek in SIERRA LEONE, maar ook op andere motieven zoals haar beperkte kennis van zowel de geografische, linguïstische en etnische situatie in SIERRA LEONE als van FREETOWN, de stad waar zij steeds zou hebben gewoond; dat hij tevens opmerkt dat verzoekster geen documenten kan voorleggen die haar beweerde identiteit, nationaliteit of reisweg bewijzen; dat hij bovendien vaststelt dat verzoekster tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal verklaarde dat zij het “Krio” begreep (verhoorverslag CGVS, p.1), waarna hij omstandig uiteenzet hoe een summiere taaltest de geloofwaardigheid van die bewering aantast; dat hij vervolgens op basis van objectieve bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier werden gevoegd, overweegt dat het “Krio” de omgangstaal bij uitstek is in SIERRA LEONE en er door de leden van alle etnische groepen wordt gesproken op voorwaarde dat ze er, zoals verzoekster van zichzelf beweert, geboren en getogen zijn; dat hij, gelet op bovenstaande bevindingen, terecht kon besluiten dat verzoekster de Belgische autoriteiten tracht te misleiden door haar ware identiteit te verhullen; dat verzoekster in haar verzoekschriften geen van voornoemde motieven weerlegt noch een appreciatiefout in hoofde van de Commissaris-generaal aantoot; dat zij derhalve niet aantoot dat de conclusie van de Commissaris-generaal onwettig is, op grond van zijn minutieus en zeer grondig onderzoek, dat steun vindt in de gegevens van het administratief dossier;

Overwegende dat verzoekster vervolgens aanvoert dat de Commissaris-generaal een appreciatiefout heeft gemaakt door geen rekening te houden met haar lage opleidingsniveau en door haar steeds plagende en ongepaste vragen te stellen, waarop zij onmogelijk het antwoord kon weten; dat de Commissaris-generaal evenwel in het kader van zijn onderzoek naar de ontvankelijkheid van verzoeksters asielaanvraag terecht een aantal (elementaire) vragen kon stellen om de juistheid van haar vluchtverhaal te achterhalen; dat een onderzoek naar verzoeksters kennis van haar stad en haar land van herkomst onontbeerlijk is om het waarheidsgehalte van haar beweringen omtrent haar nationaliteit en herkomst te achterhalen, aangezien documenten ontbreken die hierover uitsluitsel zouden kunnen verschaffen; dat de kennisvragen die aan verzoekster werden gesteld dermate fundamenteel en eenvoudig waren dat zij in staat mocht worden geacht ze correct te beantwoorden, indien zij werkelijk uit FREETOWN en SIERRA LEONE afkomstig was en dit ongeacht haar opleidingsniveau; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster meermaals het juiste antwoord schuldig bleef zodat de Commissaris-generaal terecht dit motief kon weerhouden om te besluiten tot de bedrieglijkheid van haar asielaanvraag; dat een uitgebreide ondervraging toelaatbaar is, omdat zij de mogelijkheid biedt aan de Commissaris-generaal om met kennis van zaken te beslissen; dat verzoekster niet aantoont dat de Commissaris-generaal een appreciatiefout heeft begaan;

Overwegende dat verzoekster ten slotte aanvoert dat de Commissaris-generaal moet weten van welk land zij dan wel afkomstig is vooraleer hij beslist tot de onontvankelijkheid van haar asielaanvraag; dat het evenwel aan de kandidaat-vluchteling toekomt om, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, een coherent en geloofwaardig vluchtverhaal te vertellen voor de asielinstanties die belast zijn met de behandeling van zijn asielaanvraag, zodat zij kunnen nagaan of er voldoende aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; dat verzoekster heeft nagelaten dit te doen, gelet op de motieven van de bestreden beslissing die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en die door verzoekster niet worden weerlegd; dat de Commissaris-generaal derhalve kon besluiten tot de bedrieglijkheid van haar asielaanvraag; dat dit volstaat om de asielaanvraag onontvankelijk te verklaren; dat verzoekster niet aantoont wat de relevantie is van een verder onderzoek naar haar ware nationaliteit of herkomst; dat het haar toekomt om desbetreffend de asielinstanties in te lichten;

Overwegende dat verzoekster de door de Commissaris-generaal weerhouden motieven niet weerlegt; dat zij geen concrete elementen aanvoert die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing steunt op pertinente, deugdelijke en afdoende motieven die draagkrachtig zijn; dat de Commissaris-generaal

derhalve kon vaststellen dat de asielaanvraag van verzoekster bedrieglijk is; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes april tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.